

ændres, men forudsætningen er, det sker ved en folkeafstemning.

Jeg vil bare sige til hr. Steen Gade, at der er ingen i regeringen, der forsøger at luske. Vi, som er dem, der altså har givet udtryk for nogle af de synspunkter, står ved det både før og efter regeringskonferencen. Jeg vil også sige til hr. Steen Gade, at det er CD's opfattelse og det råd, vi vil give regeringen til den tid, at man rent teknisk adskiller en eventuel folkeafstemning om Traktaten fra en folkeafstemning om ophævelse af et eller flere forbehold, hvad enten det tidsmæssigt vil komme til at passe sammen, eller det vil blive på et andet tidspunkt. Mere garanti mener jeg faktisk ikke, SF og hr. Steen Gade kan få for, at vi lever op til det, der blev aftalt i forbindelse med Edinburgh og den danske befolknings ja til det.

Så derfor skal hr. Steen Gade lade være med at lave nogle myter om, at der er onde mennesker i regeringen, der vil sådan og sådan, for det er der altså ikke.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Steen Gades voldsomme udfald mod Enhedslisten skal ikke få lov til at overskygge vores glæde over, at SF fulgte unionsmodstandernes opfordring og sagde nej til at gå ind i et nyt nationalt kompromis. Det var en god ting, og det vil vi gerne kvittere for, også selv om vi så skal have en spand skidt i hovedet af SF bag efter.

Jeg synes imidlertid, man kan sige det på den måde, at SF har muligvis en EU-politik, som hr. Steen Gade hævder det, men SF har ikke længe noget at have den i. For en sådan EU-politik skal gennemføres i EU af en dansk regering, som går ind for den og gerne i samarbejde med andre regeringer, ellers har den vel ikke megen mening. Men nu kan SF altså ikke engang få den politik igennem her i det danske Folketing, og mig bekendt er der ikke andre regeringer, der støtter SF's EU-politik.

Derfor vil jeg tillade mig at konkludere i dag, at det var unionsmodstanderne, der i 1992 og 1993 havde ret i bedømmelsen af det såkaldte nationale kompromis. Det førte ikke til den miljøpolitik, som SF ønskede. Det har ført til et løfte om, at vi kan få afprøvet vores ret til at bruge miljøgarantien ved EF-Domstolen. Det er, hvad det er endt med. Og det førte altså heller ikke til en sikring af de fire undtagelser, hvilket SF jo selv har erkendt.

Så i stedet for at gøre udfald mod unionsmodstanderne vil jeg opfordre SF til at gå ind i en positiv dialog om et alternativ til EU, om at skabe et samarbejde på tværs af grænserne med de mennesker, der vil føre en miljøpolitik. Det gør man altså ikke i et EU-Ministerråd, hvor der rent faktisk ikke er nogen overhovedet, der støtter den linje, SF går ind for.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Så har vi fået hr. Steen Gades version af, hvorfor SF ikke er med i regeringens forhandlingsoplæg, og SF's version af, hvordan man skal lave en udvidelse af EU.

For det første taler SF ikke om EU-politik, men Europapolitik og mener, det er meget, meget vigtigt med en udvidelse, og det er vi for så vidt enige med SF i. Men hvad er det for noget? Jo, det er for at sikre, at man kan lave en omfordeling af alle de økonomiske goder. Det bliver den danske befolkning sikkert utrolig glade for at få at vide, at de kan få lov til at betale hele Østeuropas genrejsning.

Jeg tvivler på, at det er måden. Jeg er faktisk ret overbevist om, at de fleste danskere kan se, at fornuften viser, at den eneste måde, man kan gøre det på, er ved at øge samhandelen og ikke ved at lave et økonomisk sikkerhedsnet.

For det var det, hr. Steen Gade brugte en stor del af sin tid på at tale om: den økonomiske sikkerhedspolitik og et forpligtende samarbejde. Puha, vi skal ikke have de her individualister! Det vil SF gerne være med til at forhindre, og for at skræmme alle og enhver kan man jo altid kalde det nationalistiske tendenser, der kommer frem.

Fremskridtspartiet mener egentlig talt, at det må være op til de enkelte lande selv at bestemme. De skal være med i et fællesskab. De skal være ligeværdige partnere. De skal ikke puttes ind i et forpligtende samarbejde, hvor de ikke får en fair chance for at sige hertil og ikke længere.

For det jo dér, SF er kommet så langt ud. Jeg kan godt forstå, hvis de ikke kan være med i JuniBevægelsen, eller hvad det er, de andre hedderovre på den side af fløjen. Men er det virkelig SF's mening, at det gamle EU, de 15 lande, der nu er med, skal bestemme, hvordan de nye deltagerlande skal have deres samarbejde med EU? Jeg synes nok, at SF er kommet lidt langt ud.